

מה בדף ירושלמי

לע"נ מרת חיה שרה קולדצקי
בת ר' שלום ידידיה ע"ה
הערות והנצחות טל' 0548449853 או מייל
MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 129 פרשת אחמ"ק תשפ"ה

שינון הדף ירושלמי בדרך קצרה

ירושלמי עירובין נא-נז

לה והיא באה הוא התחייב לשלם כשואל ור' זירא למד את זה ממשנתו שלא מזכה ע"י בנו ובתו הקטנים או עבדו ושפחתו הכנענים כי ידן כידו ומוכח שעבד לא זוכה מרבו לאחר, ויש לדחות שהמשנה כר"מ שסובר שיד עבד כיד רבו אך קשה ששנינו ברישא אשתו ור"מ סובר שיד אשה כיד בעלה ור' פינחס אומר שיש לבאר כדברי התנא שאשתו לא פודה לו מעשר שני ור"ש בן אלעזר אמר בשם ר"מ שאשתו פודה לו מעשר שני א"כ הוא סבר שלר"מ לא אומרים יד אשה כיד בעלה כיון שהוא זוכה רק מתקנת חכמים. **הלכה ז משנה** אם האוכל של השיתוף התמעט יוסיף ויזכה ואינו צריך להודיע אך אם נוספו אנשים יזכה וצריך להודיע. **גמרא** צריך להודיע לנוספים את ההלכה שיכולים לטלטל ע"י העירוב.

לכאורה ממה שהתמעט האוכל שהמשותף אינו מזכה בגוף האוכל שא"כ איך הוא יכול להסתפק ממנו ור' חנינה דוחה שהוא התמעט ע"י שעכברים גרוהו.

דף נג הלכה ח משנה כשאנשי המבוי מרובים שיעור השיתוף מזון שתי סעודות לכולם ואם הם מועטים מספיק כגרוגרת לכל אחד. **גמרא** רב מבאר שמרובים היינו שבעה עשר ומועטים היינו ששה עשר, ור' יוחנן אומר שאם יחלקו את מזון שתי סעודות ויהיה בהם פחות מגרוגרת לכל אחד זה נקרא מרובים ואם לא הם מועטים ורצו לומר שרב ור' יוחנן לא חולקים ורב סבר כר"מ ששיעור עירוב כסעודה של חול ור' יוחנן סובר כר' יוחנן בן ברוקה ששיעורו כסעודת שבת ויש בב' סעודות פחות מט"ז גרוגרות.

אם נאכל העירוב, שיעור הנשאר כדברי ר' יוסי בשם ר' הושעיא אזור שהזה בו פעם אחת כשר ואחר כך זה שיריים גם בעירוב אם נשאר כל שהוא כשר. **הלכה ט משנה** ר' יוסי אמר שבנתמעט העירוב מוסיף רק כשלא נשאר בתחילת העירוב אך אם השתמש בו כבר כשר בכל שהוא ומה שאמרו לערב בחצירות הוא רק כדי שלא תשתכח תורת העירוב מהתינוקות. **גמרא** אמר ר' יהושע מפני מה מערבים בחצירות מפני דרכי שלום שפעם היה לאשה אחת שנאה לחברתה והיא שלחה עירוב ביד בנה ואותה שכינה גפפה ונשקה אותו והוא סיפר לאמו והיא אמרה כך היא אוהבת אותי ולא ידעתי ומתוך כך עשו שלום ביניהן וע"ז נאמר **דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום**.

הלכה י משנה לר"א בכל דבר מערבים ומשתתפים חוץ ממים ומלח ור' יהושע סובר שהעיקר שיהיה ככר שלם ואם הוא מאפה סאה והוא פרוס לא מערבים בו וככר כאיסר אך הוא שלם מערבים בו, ר"א אומר שאדם יכול לתת מעות לחנוני או נחתום כדי שיזכה לו בעירוב וחכמים אומרים שמעותיו אינן זוכות לו אך בשאר אדם מעותיו זוכות לו כי מערבים לאדם רק מדעתו, ואמר ר' יהודה שכל זה בעירוב תחומין אך בעירוב חצירות מערבים לאדם מדעתו ושלא מדעתו כי זכין לאדם שלא בפניו אך חבים רק בפניו. **גמרא** ר' אבהו דייק בסיפא שמעות קונות מדאורייתא אך קשה מדוע לא מועיל מעות לחנוני יש לומר שחששו שישכח ויוציאו, ור' אחא בשם ר' חנינא אמר שאביו לא אמר כך אלא הדיוק הוא ממה שלא מועיל בחנוני שמעות אינן קונות ומה שמועיל בסיפא בשאר אדם כי החנוני מזכה להם ע"י אחר.

שנינו שמערבים לאדם עירוב חצירות גם שלא מדעתו זה כדעת ר"מ שעושים עירוב ושיתוף ולרבנן שמספיק שיתוף אי אפשר לזכות שלא מדעתו, ואמר ר' זירא בשם ר' יוחנן שבערובין ותענית ציבור נהגו כר"מ ור' יעקב אמר בשם ר' יוחנן שגם במגילה נהגו כר"מ, ור' יצחק בר חקולה אמר בשם ר' יודן נסייא שיכולים לערב לאדם בעל כרחו וכן שנינו כופים בני מבוי זה את זה לעשות להם לחי וקורה אך קשה ששנינו שאם אמרו לו לערב ואינו ממאן מערבים לו ואם הוא ממאן אין כופים אותו,

דף נז אמר ר' יודן שהברייתא הזו היא כר"מ שלא כופים ור' יצחק סבר כר' יהודה שעושים שלא מדעתו, ור' יוסי בן ר' בון אמר שזה גם לר' יהודה ומדובר בצדוקי שלא יועיל לכפותו כיון שהוא לא מודה בעירוב, אך קשה ששנינו שהשוכח ולא עירב לר"מ הוא אוסר בין בשוגג בין במזיד ור' יהודה סובר שבמזיד הוא אוסר ובשוגג אינו אוסר והרי לר' יהודה מערבים גם שלא לדעתו וא"כ אם זיכו לו מדוע הוא אוסר, ויש לומר שאם לא עירב במזיד קנסו אותו אך קשה שא"כ נקנס רק מי שלא עשה ומדוע אוסר לכולם ויש לומר שכיון שיכלו לכפותו ולא עשו לכן כולם נאסרו, אך קשה וכי ר"מ לא סובר שזכין לאדם שלא בפניו ויש לומר שר"מ סובר שזה לא זכות שיכנסו לרשותו של אדם שלא מדעתו.

דף נא משנתנו שתבן אינו בטל בחריץ היא גם לדעת ר' יוסי שתבן בטל לענין אהל ושם מדובר שבללו בעפר לכן הוא בטל, ולדעת ר' יוסי יש תבן שהוא כעפר ויש עפר שהוא כתבן שאם אין עתיד לפנותו הוא כעפר, ועפר שעתיד לפנותו הוא כתבן.

אצל ר' ינאי אמרו שאם חיפה את התבן במחצלות הוא בטל אך קשה שאם מילא את החריץ במחצלות הם לא בטלים ומדוע בחיפה במחצלת הוא בטל, ואם מילא את החריץ בחריות זה בספק ואמרו ר' זריקן ור' אמי בשם ר"ל שאם מלאהו רוק אינו כמחיצה שמים מבטלים מחיצה.

הלכה ד משנה אם נתן נסר כל שהוא ברוחב ד' טפחים או שהיו שתי גזוזטראות זו כנגד זו יכולים לערב שנים וגם יחד ופחות מכאן הם מערבים שנים ולא יחד. **גמרא** יש ששנו בסיפא שמערבים שנים ולא אחד ופחות מכאן היינו שאין בנסר ד' טפחים ויש ששנו שמערבים יחד ולא שנים, ופחות מכאן הכוונה שיש פחות מד' טפחים בחלל שבין הגזוזטראות.

הלכה ה משנה אם יש בין החצירות מתבן גבוה י' טפחים יערבו שנים ולא יחד ויכולים להאכיל משני הצדדים ואם התבן התמעט מ' טפחים יערבו יחד ולא שנים. **גמרא** ר"א מבאר במשנה שמכל צד ימלאו קופתם להאכיל את בהמותיהם ואמר ר' חגי' שכשישבו לפני מנחם הם אמרו שאמנם הממלא את קופתו אינו כסותר אהל אך יתכן שהוא סומך אהל והיינו אם התבן היה מרודד והוא סומך אותו ע"י הקופה, ור' הושעיא שאל וכי אם אחד עשה מחיצה של סדין וסמכו ע"י כוס נאסור, אך יש לחלק שסמיכה ע"י כוס זה רק לשעה אבל בקופה יש לחשוש שיסמוך לזמן מרובה.

שנו בברייתא שאם יש מתבן בין שתי חצירות כל אחד פותח פתחו ומאכיל לבהמתו ואם התמעט התבן מ' טפחים שניהם אסורים עד שיערבו לכן אם אחד מהם רצה לסתום את פתחו ולבטל את רשותו הוא אסור וחבירו מותר וכן חריץ שבין שתי חצירות, ולפ"ז יוצא שניתן לבטל רשות מחצר לחצר ומבטלים אפילו אם לא עירבו אפילו בלא כוונה, ויש ללמוד שאין שתי חצירות משתמשות ברשות אחת הסמוכה להן וכן באופן שלכל חצר יש חיבור בפתח שתיקן אסורות וכן בית שבין שתי חצירות ולא כר"מ שביטל נעול והוא בלי בעלים אוסר על בני החצר.

הלכה ו משנה כיצד הוא שיתוף המבוי: שנייה חבית ויאמר הרי זו לכל בני המבוי ומזכה להם ע"י בנו ובתו הגדולים או עבדו ושפחתו העברים וע"י אשתו אך לא יזכה ע"י בנו ובתו הקטנים ועבדו ושפחתו הכנענים כי ידם כידו. **גמרא** שנו בברייתא שאינו יכול לזכות לחבית שיש לו במרתף ואמר ר' הושעיא שחששו שישכח וישתה אותה.

יש לדקדק בדברי המשנה באיזה שפחה עברית מדובר שאם היא גדולה היא כבר יצאה לחירות,

דף נב ואם היא קטנה הרי קטן אינו זוכה, אמר ר' יודן בר שלום לפני ר' יוסי שזה למ"ד שקטן יכול לתרום ור' יוסי דחה שגם אם יכול לתרום כדין מופלא הסמוך לאיש אך אינו יכול לזכות, וזה מובן לדברי חכמי בבל שאמרו בשם ר"נ בר יעקב אמר שאם הקטן לא בר הבנה שכשנוטל אגוז הוא משליכו וכשנוטל צרור הוא משאיר אצלו הנותן בידו כנותן באשפה ואם אגוז הוא משאיר וצרור הוא משליך גזילו גזל מפני דרכי שלום ואם הוא נוטל אגוז וצרור ומצניע ומביא לאחר זמן אם גוזלים ממנו זה גזל גמור וזוכה לעצמו אך לא לאחרים, ורב הונא אמר שכמו שהוא זוכה לעצמו הוא יכול לזכות לאחרים, ולכו"ע מתנתו אינה מתנה שנאמר **כי יתן איש שרק מתנת איש היא מתנה ולא מתנת קטן**, והחכמים בא"י סוברים כמו שאמר ר' יודה בן פזי בשם ר' יוחנן וכן אמר ר' יעקב בשם ר' יוחנן שלעולם אין גזל מקטן ברור עד שיביא שתי שערות, ואמר ר' אבהו בשם ר' יוחנן שכל זה להוציא ממנו בדיינים אך לקרבן ושבועה עד שיביא שתי שערות, ור' יוסי שאל שאם מתנתו אינה מתנה א"כ איך זוכה לעצמו כמו שכתוב **כי יתן איש אל רעהו** עד שיהיה כרעהו, ור' יוסי בן ר' בון אמר בשם ר' שמואל בר רב יצחק שהמשנה היא כמ"ד בגיטין שפעוטות מקחן מקח וממכרם ממכר במטלטלין אך קשה א"כ מדוע שנו בסיפא שאין מזכה להם ע"י בנו ובתו הקטנים שידן כידו אמרו רבנן מקסרין שמדובר שאין דעת לתינוק ומה ששנינו שיש לו זכיה הוא ביש לו דעת.

שנו בבבא מציעא שאם שאל פרה ושלח לו ביד בנו או עבדו או שלוחו ומתה פטור א"כ מוכח שעבד זוכה מרבו לאחר אמר ר"א שמדובר בעבד עברי ור' יוחנן אומר שמדובר אפילו בעבד כנעני אלא מדובר באופן שאמר לו פתח לה והיא תלך לבדה לרשותי, וכן שנינו שאם הנהיגה או המשיכה או קרא

ר' בא בר רב פפי אמר בשם ר' חמא בר חנינא שהיה מעשה שאשה אחת עירבה לחמותה ללא ידיעתה ובא המקרה לפני ר' ישמעאל והוא ביקש לאסור ור' חייא אמר לו ששמע מאביו ר' יוסי שכל מה שאפשר להקל בעירובין מקילים.

פרק כיצד משתתפין

הלכה א משנה כיצד משתתפים לערב תחומין: מניח חבית ואומר הרי זה לכל בני עירי לכל מי שילך לבית האבל או בית המשתה ומי שקיבל עליו מבעוד יום מותר ואם משחשיכה אסור שעירוב אינו מועיל משחשיכה. **גמרא** לא שנו לשון כיצד **מזכין** כמו בשיתוף לעיל אמר שמואל שאם כתוב מזכים היינו שצריך לזכות ואילו כאן לא צריך לזכות, ור' יוחנן אמר שזה ק"ו שאם עירוב חצירות שהוא מדרבנן אמרו שצריך לזכות עירוב תחומין שהוא מדאורייתא ודאי צריך לזכות וגם רב סובר שצריך לזכות בתחומין, ור' יוסי בן ר' בון ביאר בדעת שמואל שבעירוב חצירות צריך לזכות כדי לעשות את כל הרשויות כאחת.

הלכה ב משנה לר"מ שיעור עירוב תחומין כמזון שתי סעודות של חול לכל אחד ואחד ור' יהודה אומר כשיעור ב' סעודות בשבת ולא בחול ושניהם לקולא ולר"מ בחול אוכלים פחות פת ולר' יהודה בשבת אוכלים פחות, ור' יוחנן בן ברוקה אומר ששיעור הככר בפונדיון כשהשער הוא ד' סאין חיטים בסלע ור"ש אומר שכל סעודה היא שתי ידות של ככר שיש ג' ככרות בקב ובחצי ככר זו משערים ככר לשוהה בבית המנוגע וחצי חציה של ככר זו היא שיעור פסול גויה לתרומה באוכל אוכלים טמאים. **גמרא** ר"מ אומר שבחול אוכלים פחות פת כיון שאין לו מה לאכול עמה ובשבת שיש לו עם מה לאכול הוא אוכל הרבה פת ולר' יהודה בחול שאין עוד מאכלים הוא אוכל הרבה פת אך בשבת שיש מאכלים רבים הוא אוכל פחות פת.

דברי ר"ש ור' יוחנן בן ברוקה קרובים להיות שוים אך קשה שלר' יוחנן ככר הוא י"ב ביצים,

דף נה ולר"ש ככר הוא ח' ביצים אמר רב הונא שיש לקזז שליש ליציאה של שכר החנוני, וכן שילם ר' יוסי בן ר' בון לאופים שמקבלים שליש ודוקא כשיוצאים ד' סאין חיטים בסלע.

הלכה ג משנה אם אנשי חצר או מרפסת שכחו ולא עירבו מה שגבוה י' טפחים שייך למרפסת ומה שפחות לחצר, אם יש חוליית הבור והסלע שהם גבוהים י' טפחים הם שייכים למרפסת ופחות מכאן הם שייכים לחצר ודוקא כשהחצר סמוכה להם אך אם היא מופלגת מהם גם בגבוה י' טפחים זה שייך לחצר וסמוך היינו שאינה רחוקה י' טפחים. **גמרא** יש להקשות שגם בתל גבוה הוא שייך לחצר והוכיח מזה ר' יודן שאם חורבת ראובן נמצאת בחצר שמעון ושמעון משתמש בה היא כשלו לענין רשות שבת.

אם יש שני רשויות סמוכות וניתן להכנס לכל אחת מהן בפתח שניהם אסורים ובית התבן שבין שתי חצירות כל אחד פותח ומאכיל ואם יש רשות לאחת בוריקה ולאחת ע"י שלשול לשמואל נותנים לזה שבשלשול שהוא כדרכו אך זריקה אסורה כי זה לא כדרכה, ורב אומר שלא עשה כלום ושניהם אסורים, ולכאורה משנתנו לא כדברי רב ששנינו שמה שגבוה י' טפחים למרפסת ופחות מכך זה לחצר ולכאורה לזה הוא זריקה ולזה בשלשול, ויש לומר שמדובר שהיא קרובה תוך ג' למרפסת שזה כלבוד ורב ושמואל נחלקו כשיש מרחק שזה מהתל למרפסת או לחצר.

לר' יוחנן אם יש חורבה בין שתי חצירות נותנים אותה לבעליה וחבירו אינו אוסר עליו והיינו כשמשמש בה ע"י פתח, ור' אחא אמר בשם ר' יונתן שגם במשתמש בה ע"י חלון נותן חורבה לבעליה, ור"א אמר בשם ר' הושעיא שאם היו ג' חורבות סמוך לשתי חצירות כל אחד משתמש בסמוך לו והחורבה האמצעית אסורה, ודוקא כשהיא שייכת לשניהם אך אם היא שייכת לאדם מהשוך אחד מהם ישתמש בה.

שנינו במשנה שהחוליית הבור מצטרפים לד' טפחים ואמר ר' יוחנן שעומד והחלל מצטרפים ובתנאי שהעומד יותר מהחלל ור' זירא שאל אם צריך שהעומד יהיה רב משני צדדים, ואמר ר' יוסה שפשוט לר' זירא שעומד מצד אחד אינו מצטרף ואם הוא רב רק ע"י שניהם אינו מצטרף והספק הוא אם צריך ששני העומדים ירבו על החלל שאם לא כן נאמר שהאוויר מכל צד מבטל אותו.

דף נו ר' ירמיה אמר בשם ר' שמואל בר רב יצחק שהמשנה מדברת מתל ג' עד ד' ופחות מג' גם תל פחות מעשר מותר לבני מרפסת להשתמש בו ואם התל הוא ארבעה גם יותר מעשר אסור לבני המרפסת,

מה ששנינו שחוליית הבור גבוה י' למרפסת היינו באין לה תקרה אך אם יש להת תקרה אפילו היא גבוהה הרבה היא שייכת לתחתונים שעיקר שימוש הבור הוא להם, ורבי אמר שמדובר שאין נקב בתקרה אך אם יש נקב העליונים יכולים להשתמש דרכו בבור.

הלכה ד משנה אם אדם נתן את העירוב בבית שער אכסדרה או מרפסת אינו עירוב והדר שם אינו אוסר על בני החצר ואם נתן את העירוב בבית הבקר או בית העצים או בית האוצרות זה עירוב והדר בהם אוסר על בני החצר, ור' יהודה סובר שאם יש תפיסת יד של בעה"ב אינו אוסר עליו. **גמרא** ר' יהודה אמר בשם רב שהמשנה מדברת בבית שער של יחיד אך בית שער של רבים הוא בית גמור וזה עירוב והדר שם אוסר על האחרים.

מה ששנינו שכשיש תפיסת יד של בעה"ב אינו אוסר אמרו אצל ר' ינאי שמספיק יתד שתולה בה מנעלו, ור' בא בר חנינא אמר שגם עששית או טבלת עץ שאינן ניטלים זה נקרא תפיסת יד אך רב סובר שרק דבר הניטל בשבת מועיל, ואמר ר' בא שהיה מעשה באדם שהיה לו לול תרנגולים לפניו מביתו של חבירו והוא נכנס שלא ברשותו והתרנגולים לא ניטלם אך רב אמר שכן שזקוק להשקותם במים א"כ זה נחשב דבר הניטל בשבת.

ר' יעקב אמר בשם שמואל שתלמידי ר' יוחנן עלו לעכברי וסמכו על ר' ינאי שמועיל יתד, וחזקיה אמר בנוסח אחר שר' חייא ר' אסי ור' אמי עלו לשם ושמעו בשם ר' ינאי שהלכה כר' יהודה.

הלכה ה משנה אדם שהניח את ביתו לשבו בעיר אחרת לר"מ בין נכרי בין ישראל אוסר ולר' יהודה אינם אוסרים ור' יוסי סובר שנכרי אוסר וישראל אינו אוסר שלא מצוי שבה בשבת ור"ש אומר שגם אם הניח את ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה עיר אינו אוסר כי הוא הסיח מלבו. **גמרא** לעיל שנינו שר"מ סובר שבית בלי דירה אוסר וזה ר"מ של משנתנו.

יש להסתפק לדעת ר' יוסי בעיר אחרת אם הטעם שאין יכול לבא וא"כ כשעה עירוב הוא אוסר או שהוא הסיח מכלו וגם ע"י ערוב לא חששו ואם עבר ובא יש להסתפק אם אוסר במקצת שבת.

מר עוקבן אמר בס' רב שהלכה כר"ש.

הלכה ו משנה אין למלאות בשבת מבור שבינו שתי חצירות אלא אם עשו לו מחיצה י' טפחים בין מלמטה בי מתוך אוגנו ורשב"ג אומר שלב"ש המחיצה למטה ולב"ה למעלה ור' יהודה אומר שמחיצה אינו גדולה מהכותל שביניהם ומועיל גם למעלה **גמרא** החכמים חלקו על דין המשנה שר' יעקב אמר בשם ריב"ל שצריך שהמחיצה תהיה משוקעת במים כדי שלשול דלי, ויש להקשות שנצא ששתי רשויות משתמשות ברשות אחת ויש לומר ששיערו שהדלי אינו הולך יותר מד' טפחים, ור' טבליי אמר בשם רב שאין חומרא של חורבה במים ואלו מחיצה תלויה מתירה.

שנינו במשנה שאם היה תקרה לבור רואים כאילו היא סותמת ולא צריך מחיצה וכן אם היה שם אמלתרא שהיא קורה אומרים פי תקרה יורד וסותם. דף נז יש להקשות ששנינו בביצה שלא הולכים אחר המים לענין תחומין של עיסה שאין בהם ממש ואילו כאן הוא הקל במחיצה שעל הבור ולא חששו למים שעברו מרשות לרשות.

רב הונא אומר שגם לר' יהודה צריך שהמחיצה תכלוט קצת לתוך חלל הבור. הלכה ז משנה לא ממלאים בשבת מאמת המים שעוברת בחצר אלא אם עשו לה מחיצה גבוהה י' טפחים בכניסה וביציאה ור' יהודה אומר שהיה מעשה באמה של אבל שמלאו ממנה בשבת על פי הזקנים אמרו לו שלא היה בה כשיעור. **גמרא** המשנה מדברת באמה עמוקה עשרה ורחבה ד' והיא פרוצה משני צדדיה ואם נפרצה מב' צדדים יעשה לחי או קורה מצד אחד וצורת הפתח מצד שני ולא סומכים על מחיצה תלויה.

יש להקשות באמת המים שנמצא משתמשים שתי רשויות ברשות אחת ור' יוסי בן ר' בון אמר בשם שמואל בר רב יצחק שהבתים היו מצד אחד והאמה לא עברה ביניהם ולכן הבתים יכולים לערב לבדם.

אם האמה עמוקה עשרה ואינה רחבה ד' יכול לטלטל וגם למלאות וכן אם היא רחבה ד' טפחים טף אינה עמוקה עשרה מותר לטלטל אך נחלקו אם מותר למלאות שר' חנינא מתיר ור' מנא אוסר ולכאורה ישנה ברייתא שלא כר' חנינא שר' יהודה הוכיח מאמה של אבל ואמרו לו שלא היה בה כשיעור שלא היתה עמוקה עשרה ולא רחבה ארבעה ומשמע שבאינה עמוקה עשרה או רחבה ארבעה אסור ויש לומר שגם ברחבה ד' ואינה עמוקה י' מותר ורק אמרו לו שכך היה המעשה.

הלכה ח משנה אם היתה גזוזטרא מעל הים לא ממלאים ממנה בשבת אלא אם עשו לה מחיצה גבוהה י' טפחים בין מלמעלה בין מלמטה וכן אם היו שתי גזוזטראות זו מעל זו ועשו לעליונה ולא לתחתונה שתייהן אסורות עד שיעברו. ר' זירא אמר בשם רב יהודה בשם רב שצריך שהמחיצה תהיה שקועה במים במלא הדלי ויש להקשות ששי רשויות משתמשות ברשות אחת אמר רב הונא שעשו מחיצה תוך ג' לגזוזטרא.

שנו בברייתא שאם היתה גזוזטרא מעל הים יפחות את המעזיבה וישלשל וימלא ור' יעקב בר אחא אמר בשם ר' יוא שמועיל רק אם יש בנקב ד' טפחים ורוחב ד' ומחיצות גבוהות עשרה.